

om det gamle Fyr, navnlig naar hiint kommer 24 Fod høiere op, thi det er især i Høiden, at Diſen lægger ſig, ſaaledes at det ikke er uſandſynligt, at man her er kommen ind paa en gal Beregning. Foruden diſe gode Grunde, ſom det ærede Medlem giver, og ſom i høi Grad tale for en Udſættelſe af Bevillingen, ſkal jeg tilføie, at ſelv om man vil bygge dette Fyr, behøver man ikke at give det et Apparat af første Claffe, ſom koſter mellem 21 og 22,000 Rd., hvorimod man vilde kunne vinde en betydelig Beſparelſe ved at give det et Lindſeapparat af anden Orden, ſtemmende med Sandhammerens Fyr, der af den nævnte Lands- thingsmand beſkrives ſom særdeles udmærket, og efter Alt, hvad jeg har hørt, forholder dette ſig rigtigt. Det hele Foretagendes Udførelſe vil koſte omtrent 51,000 Rd., men derſom man noie vil overveie, hvad der ſkal ſkee, holder jeg mig overbeviſt om, at man ved at følge den ærede Landsthingsmands Forſlag, ved ſaavidt ſom muligt at benytte det gamle Taarn og ſætte et nyt Apparat derind, vil ſlippe derfra med nogle Tuſinde Rd., alſaa $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af, hvad man her forlanger. Jeg ſkal leve i det Haab, at Fleertallet fra tredje Behandling ogſaa nu vil faſtholde ſin Beſlutning, og nægte de 15,000 Rd., hvilket jo ikke udelukker, at vi adaaere kunne faae et forſtandigere Overſlag, ſom jeg vil kalde det. — Jeg er ikke berettiget til at tage nogen større Deel i den her idag foregaaende ſtore Debat; jeg er kun Ordſfører for mig ſelv, og derfor er det billigt, at jeg kun bringer ſaa Ord. Der er to Forſlag, med Henſyn til hvilke der især ſynes at være Vanſkelighed mellem Thinget og Regjer- ringen. Jeg har ikke været med til at for- handle om Hærlovens Tilblivelse, men det veed jeg, at jeg aldrig vilde have givet min Stemme til en ſaa ſtor Hær og en ſaa lille Flaade. Jeg har altid troet, at vor Dgruppe anvilte os vort ſærlige Forſvarsmiddel, og jeg har aldrig troet, at man vilde oprette en Hær ſaa ſtor ſom den, man vedtog ved Hærloven, medens man indſtrænker ſig til det Allermindſte og Allernødorſtigſte med Henſyn til Søfor- ſvaret. Jeg kan aldrig blive overbeviſt om Andet, end at vort egentlige Forſvar bør ligge paa Søen, og at det er der, vi have det

bedſte Haab om at kunne forſvare os, derſom vi følge med Tiderne; men jeg har ingen Fore- ſtilling om, at en ſtor Hær, ſom efter Alt, hvad der ſiges i Krigstilsælde ſkal trækkes til- bage til Sjælland, er et paſſende Forſvar for Landet. Jeg kan dog ſom ſagt ikke forlange, at ærede Medlemmer ſkulde ville høre videre af mig om denne Sag, men jeg har blot tilladt mig at nævne dette ſom den Grund- vold, hvorpaa jeg, derſom jeg havde haft Deel i Forhandlingerne om Hærloven, vilde have ſtillet mig. Smaa Monitorer og en ſtor Hær betragter jeg ſom en Urimelighed. Bille vi anvende ſaamange Millioner paa vort For- ſvarsvæſen, ſom vor Formue er iſtand til at bære, lad os da gjøre det, og jeg ſkal være villig til at gaae med til de Bevillinger, ſom det kan være paſſende at indrette os paa, for idetmindſte, ſom den ærede Conſeilspræſident ſiger, at ſælge vort Liv ſaa dyrt ſom muligt; men jeg begriber ikke, at man kan undvære virkelig kampdygtige Skibe. Naar man over- hovedet vil have et Søforſvar, ſaa lad det være virkelig effectivt, men ikke en Skinnagt. Jeg ſtaaer alſaa fuldſtændig frit overfor de to foreliggende Spørgſmaal, og uden at jeg ved min Afſtemning vil komme til at ſynde imod nogen tidligere Optræden. Jeg kan f. Ex. ſtemme for Forſtærkningens Indkaldelſe, derſom jeg anſeer det for rigtigt, efter hvad der er paſſeret ved Lovens Tilblivelse, og man kan maaffee ſige, at der er en vis Forpligtelſe til at ſtemme derfor; men paa den anden Side kan Ingen forlange, at jeg ſkal give min Stemme til det om end ikke ſtore Beløb til Indkaldelſen af det 7de Mars Mandſkab; der ſtaaer, ſaavidt mig beſkjendt, ikke Noget derom i Hærloven, og Bevillingen er alſaa ikke nogen Følge af denne. — Den ærede Ordſfører nævnde, at det var et Gode, at vor høitærede Conſeilspræſident indtog den betydelige sociale Stilling, han har, og det er en overordentlig god ſocial Stilling, derom tvivler jeg ikke, men jeg vil dog være ſaa oprigtig at ſige, at jeg troer, den høitærede Conſeilspræſident ſtaaer høiere end den Betegnelse, ſom derved er givet. Jeg holder mig overbeviſt om, at den høitærede Conſeilspræſident, ikke for at vinde Magt og ikke for at spille nogen ſtor politiff Rolle har